

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (deviata komora)

z 8. októbra 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica (EÚ) 2015/1535 – Článok 1 – Postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti – Pojem ‚technický predpis‘ – Hazardné hry – Miestna daň z prevádzkovania stávkovacích terminálov – Daňová právna úprava – Neoznámenie Európskej komisii – Uplatniteľnosť voči daňovníkovi“

Vo veci C-711/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) z 3. septembra 2019 a doručený Súdnemu dvoru 25. septembra 2019, ktorý súvisí s konaním:

Admiral Sportwetten GmbH,

Novomatic AG,

AKO Gastronomiebetriebs GmbH

proti

Magistrat der Stadt Wien, Magistratsabteilung 6,

SÚDNY DVOR (deviata komora),

v zložení: sudca D. Šváby, vykonávajúci funkciu predsedu komory, sudcovia S. Rodin (spravodajca) a K. Jürimäe,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Admiral Sportwetten GmbH, Novomatic AG a AKO Gastronomiebetriebs GmbH, v zastúpení: W. Schwartz, Rechtsanwalt,
- Magistrat der Stadt Wien, Magistratsabteilung 6, v zastúpení: S. Bollinger, splnomocnená zástupkyňa,

* Jazyk konania: nemčina.

- rakúska vláda, v zastúpení: J. Schmoll a C. Drexel, splnomocnené zástupkyne,
- belgická vláda, v zastúpení: L. Van den Broeck, J.-C. Halleux a S. Baeyens, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci P. Vlaemminck a R. Verbeke, avocats,
- poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,
- portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, J. Gomes de Almeida, A. Pimenta, P. Barros da Costa a A. Silva Coelho,
- Európska komisia, v zastúpení: M. Jauregui Gomez a M. Noll-Ehlers, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 2015, s. 1).
- 2 Tento návrh bol predložený v rámci sporu medzi spoločnosťami Admiral Sportwetten GmbH, Novomatic AG a AKO Gastronomiebetriebs GmbH (ďalej spolu len „Admiral a i.“) na jednej strane a Magistrat der Stadt Wien (Magistrát mesta Viedeň) (ďalej len „magistrát mesta Viedeň“) na druhej strane, týkajúceho sa zaplatenia dane zo stávkových terminálov (ďalej len „sporná daň“).

Právny rámec Únie

Právo Únie

- 3 Článok 1 ods. 1 písm. b) až f) smernice 2015/1535 znie:

„1. Na účel tejto smernice:

...

- b) ‚služba‘ je každá služba poskytovaná informačnou spoločnosťou, to jest každá služba, ktorá sa bežne poskytuje za odmenu, na diaľku, elektronickým spôsobom a na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb.

Na účely tohto pojmu:

- i) ‚na diaľku‘ znamená, že služba sa poskytuje bez toho, aby pri tom boli obe strany súčasne prítomné;
- ii) ‚elektronickým spôsobom‘ znamená, že služba sa z miesta pôvodu odošle a na mieste určenia prijíma prostredníctvom elektronického zariadenia, určeného na spracovávanie (vrátane digitálneho komprimovania) a uskladňovanie údajov a je úplne vysielaná, prenášaná a prijímaná po drôte, prostredníctvom rádiových vln, optickým spôsobom, alebo inými elektromagnetickými prostriedkami;

iii) „na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb“ znamená, že služba sa poskytuje prostredníctvom prenosu údajov na individuálnu žiadosť.

Indikatívny zoznam služieb, ktoré nespadajú pod tento pojem, je uvedený v prílohe I.

c) „technická špecifikácia“ je špecifikácia obsiahnutá v dokumente stanovujúcom charakteristiky, ktoré sa od výrobku vyžadujú, ako je napríklad stupeň kvality, funkčnosť, bezpečnosť alebo rozmery vrátane požiadaviek vzťahujúcich sa na výrobok z hľadiska názvu, pod ktorým sa predáva, a tiež terminológie, symbolov, skúšania a skúšobných metód, balenia, označovania alebo štítkovania a postupov posudzovania zhody.

...

d) „iné požiadavky“ sú požiadavky iné ako technická špecifikácia, ktoré sú kladené na výrobok s cieľom ochrany najmä spotrebiteľov alebo životného prostredia a ktoré ovplyvňujú životnosť výrobku po jeho uvedení na trh, ako napríklad podmienky používania, opätovného používania a spotreby alebo zneškodňovania v prípadoch, v ktorých môžu mať takéto podmienky významný vplyv na zloženie alebo povahu výrobku alebo na jeho odbyt;

e) „pravidlá vzťahujúce sa na služby“ sú požiadavky všeobecnej povahy, ktoré sa vzťahujú na zriaďovanie a vykonávanie služieb v zmysle písmena b), najmä ustanovenia týkajúce sa poskytovateľa služby, služieb ako takých a ich príjemcu a vylučujúce všetky pravidlá netýkajúce sa špecificky služieb tak, ako sú vymedzené v uvedenom písme.

...

f) „technický predpis“ sú technické špecifikácie a ďalšie požiadavky alebo pravidlá o službách vrátane príslušných správnych opatrení, dodržiavanie ktorých je v prípade predaja, poskytovania služieb, zariadenia poskytovateľa služby alebo používania služby v členskom štáte alebo na väčšej časti jeho územia *de jure* alebo *de facto* povinné, ako aj zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členských štátov, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 7, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj alebo používanie výrobku alebo ktoré zakazujú poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu ako poskytovateľa služby.

Medzi *de facto* technické predpisy patria:

- i) zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členského štátu, ktoré odkazujú buď na technické špecifikácie alebo na iné požiadavky, alebo pravidlá o službách, alebo na profesijné pravidlá alebo pravidlá správnej praxe, ktoré obratom odkazujú na technické špecifikácie alebo iné požiadavky alebo pravidlá o službách, dodržiavanie ktorých tvorí predpoklad súladu s povinnosťami vyplývajúcimi z týchto zákonov, predpisov alebo správnych opatrení,
- ii) nezáväznú dohodu, kde je jednou zo zmluvných strán orgán verejnej moci, a ktoré vo všeobecnom záujme zabezpečujú súlad s technickými špecifikáciami alebo inými požiadavkami alebo pravidlami o službách, s výnimkou špecifikácií vzťahujúcich sa na ponukové konania verejného obstarávania,
- iii) technické špecifikácie alebo iné požiadavky alebo pravidlá o službách, súvisiace s fiškálnymi alebo finančnými opatreniami, ktoré ovplyvňujú spotrebu výrobkov alebo služieb podporovaním súladu s takýmito technickými špecifikáciami alebo inými požiadavkami alebo pravidlami o službách; nepatria sem technické špecifikácie ani iné požiadavky alebo pravidlá o službách, ktoré súvisia s vnútroštátnymi systémami sociálneho zabezpečenia.

...“

4 Článok 5 ods. 1 tejto smernice stanovuje:

„1. Členské štáty okamžite oznámia Komisii, s výhradou článku 7, všetky návrhy technických predpisov okrem tých prípadov, keď ide len o prevzatie úplného textu medzinárodnej alebo európskej normy, pričom v takomto prípade postačí informácia o príslušnej norme; členské štáty oznámia Komisii aj dôvody, pre ktoré je prijatie takéhoto technického predpisu potrebné, keď tieto dôvody nebudú zjavné už z návrhu technického predpisu.

...

V prípade technických špecifikácií alebo iných požiadaviek alebo pravidiel o službách uvedených v článku 1 ods. 1 písm. f) druhom pododseku bode iii) tejto smernice môžu byť pripomienky alebo podrobné stanoviská Komisie alebo členských štátov vyjadrené iba k tým aspektom, ktoré môžu prekážať obchodu alebo ktoré v súvislosti s pravidlami o službách bránia voľnému pohybu služieb alebo slobode usadiť sa poskytovateľov služieb, nie však k fiškálnym alebo finančným aspektom opatrenia.“

5 „Indikatívny zoznam služieb, na ktoré sa nevzťahuje článok 1 ods. 1 písm. b) druhý pododsek“ sa nachádza v prílohe I k uvedenej smernici. Bod 1 písm. d) tejto prílohy stanovuje:

„1. Služby, ktoré nie sú poskytované ‚na diaľku‘

Služby poskytované za fyzickej prítomnosti poskytovateľa a príjemcu, i keď sa pri nich používajú elektronické prístroje:

...

d) elektronické hry sprístupňované v herni elektronických hier (video-arcade), ak je zákazník fyzicky prítomný.“

Rakúske právo

6 § 1 Gesetz über die Einhebung einer Wettterminalabgabe, Wiener Wettterminalabgabegesetz (zákon spolkovej krajiny Viedeň o výbere dane zo stávkových terminálov) zo 4. júla 2016 (LGBl. I, 32/2016; ďalej len „WWAG“), účinný v čase skutkových okolností, stanovuje:

„Za prevádzku stávkových terminálov na území mesta Viedeň sa platí daň za stávkový terminál.“

7 Podľa § 2 bodu 1 uvedeného zákona, nazvaného „Definície“:

„Na účely tohto zákona znamená:

(1) ‚stávkový terminál‘ zberné miesto stávk na určitom mieste, ktoré je pomocou dátovej linky spojené so sprostredkovateľom(-kou) stávk, alebo totalizátorom(-kou) a osobe umožňuje priamu účasť na stávke;

...“

8 § 3 tohto zákona, nazvaný „Výška dane“, znie:

„Daň za prevádzku stávkových terminálov za každý stávkový terminál a začatý kalendárny mesiac predstavuje 350 eur.

...“

9 § 8 ods. 1 WWAG stanovuje:

„Konanie alebo opomenutie konania, ktorými sa daň kráti, sa potrestajú ako správny priestupok peňažným trestom až do výšky 42 000 eur; v prípade nevykonalnosti peňažného trestu sa určí náhradný trest odňatia slobody v dĺžke do šesť týždňov. Krátenie dane trvá dovtedy, kým daňovník dodatočne prizná daňovú povinnosť alebo kým daňový úrad určí daň rozhodnutím. ...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 10 Admiral a i. vykonáva činnosti spojené s prevádzkovaním stávkovacích terminálov. Presnejšie Admiral Sportwetten inštaluje tieto terminály, Novomatic je ich vlastníkom a AKO Gastronomiebetriebs je vlastníkom priestoru používaného na prevádzkovanie týchto terminálov.
- 11 Od augusta 2016 sa Admiral a i. obrátili na magistrát mesta Viedeň s cieľom stanoviť výšku spornej dane na 0 eur z dôvodu, že neexistuje daňová povinnosť.
- 12 Rozhodnutím z 31. októbra 2016 magistrát mesta Viedeň stanovilo výšku tejto dane, ktorú majú Admiral a i. zaplatiť za september a október 2016, na 350 eura za mesiac a terminál. Rozhodnutiami z 2. januára a 24. júla 2017 bola rovnaká suma stanovená za obdobie od novembra do decembra 2016, ako aj za obdobie od januára do júna 2017.
- 13 Admiral a i., a to každý z nich, podali proti týmto rozhodnutiam žaloby, pričom tvrdili, že pravidlá týkajúce sa stávkovacích terminálov obsiahnuté vo WWAG predstavujú technické predpisy, ktorých návrh mal byť okamžite oznámený Komisii v súlade s článkom 5 ods. 1 smernice 2015/1535.
- 14 Dňa 23. augusta 2018 Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd, Rakúsko) uvedené žaloby zamietol a konštatoval, že uvedené predpisy nie sú technickými predpismi. Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd, Rakúsko) odmietol preskúmať sťažnosť proti tomuto rozhodnutiu, ktorú mu podali Admiral a i.
- 15 Dňa 23. augusta 2018 Admiral a i. podali na Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd, Rakúsko) opravný prostriedok „Revision“ proti rozhodnutiu Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd).
- 16 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza, že ak by sa ustanovenia WWAG mali kvalifikovať ako „technické predpisy“ v zmysle smernice 2015/1535, nedodržanie povinnosti vopred oznámiť tieto ustanovenia Komisii by malo za následok zákaz výberu spornej dane a že v dôsledku toho by bolo potrebné konštatovať neexistenciu daňovej povinnosti navrhovateľov v konaní o opravnom prostriedku „Revision“.
- 17 Pokiaľ ide o kvalifikáciu „technického predpisu“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535, vnútroštátny súd sa domnieva, že hoci WWAG odkazuje na stávkovacie terminály, neupravuje konkrétne charakteristiky stávkovacích terminálov, takže nepredstavuje „technickú špecifikáciu“.
- 18 Tento súd cituje judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa kategórie „iných požiadaviek“ a poznamenáva, že hoci WWAG neobsahuje zákazy, nič to nemení na tom, že cieľom tejto právnej úpravy je okrem zdanenia znížiť tento typ stávk, takže vzhľadom na cieľ ochrany spotrebiteľov nemožno vylúčiť, že sa týka životného cyklu produktu po jeho uvedení na trh, čo môže priamo ovplyvniť uvádzanie stávkových terminálov na trh. Vnútroštátny súd však poznamenáva, že počet týchto terminálov vo Viedni zostáva v podstate nezmenený.

- 19 Pokiaľ ide o kategóriu „pravidiel o službách“, vnútroštátny súd poznamenáva, že táto kategória sa týka len služieb informačnej spoločnosti. Podľa tohto súdu sa vzhľadom na tie isté uvádzané úvahy nezdá byť vylúčené, že pokiaľ ide o kategóriu „iných požiadaviek“, ustanovenia WWAG môžu predstavovať „pravidlá o službách“, keďže sa môžu týkať poskytovania informácií o možných stávkach a uzatváraní stávok, ktoré zahŕňa prevádzkovanie stávkových terminálov.
- 20 Pokiaľ ide o kategóriu „zákazov“, vnútroštátny súd sa domnieva, že ustanovenia WWAG nepatria do uvedenej kategórie, keďže neobsahujú žiadny zákaz, ale stanovujú sankcie v prípade konaní alebo opomenutí, ktoré majú za následok vyhnutie sa dani.
- 21 Napokon, pokiaľ ide o kategóriu „*de facto* technických predpisov“, tento súd poznamenáva, že WWAG neodkazuje na iné ustanovenia a najmä nie na Gesetz über den Abschluss und die Vermittlung von Wetten, Wiener Wettengesetz (zákon o uzatváraní a sprostredkovaní stávok, zákon spolkovej krajiny Viedeň o stávkach) z 13. mája 2016 (LGBL. 26/2016), v znení Gesetz, mit dem das Gesetz über den Abschluss und die Vermittlung von Wetten (Wiener Wettengesetz) geändert wird (zákon, ktorým sa mení zákon o uzatváraní a sprostredkovaní stávok, zákon spolkovej krajiny Viedeň o stávkach) zo 6. augusta 2019 (LGBL. 43/2019, ďalej len „WW“), takže nepatrí do tejto kategórie.
- 22 Okrem toho a aj za predpokladu, že by sa ustanovenia WWAG mali považovať za „technické predpisy“ v zmysle smernice 2015/1535, vnútroštátny súd sa pýta, či vzhľadom na judikatúru Súdneho dvora porušenie povinnosti predchádzajúceho oznámenia návrhu WWAG v súlade s článkom 5 ods. 1 smernice 2015/1535 znamená nemožnosť uplatnenia tejto právnej úpravy voči jednotlivcom.
- 23 Za týchto okolností Verwaltungsgerichtshof (Najvyšší správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Má sa článok 1 smernice [2015/1535] vykladať v tom zmysle, že ustanovenia [WWAG], ktoré upravujú daň z prevádzky stávkovacích terminálov, sa majú považovať za „technické predpisy“ v zmysle tohto článku?
2. Vedie opomenutie oznámiť ustanovenia [WWAG] v zmysle smernice (EÚ) 2015/1535 k tomu, že daň, akou je daň z prevádzky stávkovacích terminálov, sa nesmie vyberať?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 24 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 1 smernice 2015/1535 vykladať v tom zmysle, že vnútroštátne daňové ustanovenie, ktoré zavádza daň z prevádzkovania stávkových terminálov, predstavuje „technický predpis“ v zmysle tohto článku.
- 25 Na účely odpovede na túto otázku treba pripomenúť, že pojem „technický predpis“ zahŕňa štyri kategórie opatrení, teda po prvé, „technickú špecifikáciu“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. c) smernice 2015/1535, po druhé, „iné požiadavky“, ako sú definované v článku 1 ods. 1 písm. d) tejto smernice, po tretie „pravidlá vzťahujúce sa na služby“ uvedené v článku 1 ods. 1 písm. e) uvedenej smernice a po štvrté „zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia členských štátov..., ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj alebo používanie výrobku alebo ktoré zakazujú poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu ako poskytovateľa služby“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) smernice tej istej smernice [pozri, pokiaľ ide o smernicu Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 204, 1998,

s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 337), zmenenú smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998 (Ú. v. ES L 217, 1998, s. 18; Mim. vyd. 13/021, s. 8), rozsudok z 12. septembra 2019, VG Media, C-299/17, EU:C:2019:716, bod 25, ako aj citovanú judikatúru].

- 26 V prvom rade treba spresniť, že na to, aby vnútroštátne opatrenie patrilo do prvej kategórie technických predpisov uvedenej v článku 1 ods. 1 písm. c) smernice 2015/1535, teda pod pojem „technická špecifikácia“, toto opatrenie musí nevyhnutne odkazovať na samotný výrobok alebo jeho obal, a teda určovať niektorý z predpísaných znakov výrobku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 12. septembra 2019, VG Media, C-299/17, EU:C:2019:716, bod 26 a citovanú judikatúru).
- 27 V prejednávanej veci, ako vyplýva zo skutočností uvedených v spise predloženom Súdnemu dvoru, technické špecifikácie stávkovacích terminálov neupravuje WWAG, ale WW, čo je právna úprava, ktorá bola oznámená Komisii v súlade so smernicou 2015/1535.
- 28 § 1 v spojení s § 2 bodom 1 WWAG sa tak obmedzuje na definovanie toho, čo treba rozumieť pod pojmom „stávkovací terminál“ na účely určenia pôsobnosti spornej dane, ktorou je samotné prevádzkovanie týchto terminálov, ale bez toho, aby stanovoval ich požadované znaky, a napriek tomu, že obsahuje opis týchto terminálov.
- 29 Za týchto podmienok právna úprava, akou je právna úprava vyplývajúca z § 1 v spojení s § 2 bodom 1 WWAG, nepredstavuje „technickú špecifikáciu“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. c) smernice 2015/1535.
- 30 Po druhé, pokiaľ ide o pojem „iné požiadavky“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. d) smernice 2015/1535, treba pripomenúť, že tento pojem sa vzťahuje na iné požiadavky ako technické špecifikácie kladené na výrobok z dôvodov ochrany, najmä spotrebiteľov alebo životného prostredia, a vzťahujúce sa na jeho životný cyklus po uvedení na trh, ako sú podmienky používania, recyklácie, opätovného používania, alebo zneškodňovania v prípadoch, keď tieto podmienky môžu mať významný vplyv na zloženie alebo povahu výrobku alebo na jeho uvedenie na trh.
- 31 V prejednávanej veci nič v spise neumožňuje domnievať sa, že § 1 v spojení s § 2 bodom 1 WWAG obsahuje podmienku, ktorá by mohla mať významný vplyv na zloženie, používanie alebo uvádzanie stávkovacích terminálov na trh. Ako už bolo uvedené v bode 28 tohto rozsudku, tieto ustanovenia sa obmedzujú na určenie pôsobnosti spornej dane.
- 32 Za týchto podmienok taká právna úprava, akou je právna úprava vyplývajúca z § 1 v spojení s § 2 bodom 1 WWAG, nepatrí do kategórie „iných požiadaviek“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. d) smernice 2015/1535.
- 33 Po tretie, pokiaľ ide o kategóriu „pravidiel o službách“, treba uviesť, že z bodu 1 písm. d) prílohy I smernice 2015/1535 vyplýva, že „elektronické hry sprístupňované v herni elektronických hier (video-arcade), ak je zákazník fyzicky prítomný“, akým je poskytovanie stávkových hier prostredníctvom terminálov, o ktoré ide vo veci samej, predstavuje službu, ktorá nie je poskytovaná na diaľku.
- 34 Kvalifikácia „pravidiel o službách“ uvedená v článku 1 ods. 1 písm. e) smernice 2015/1535 v spojení s článkom 1 ods. 1 písm. b) tejto smernice pritom najmä predpokladá existenciu služby poskytovanej na diaľku.
- 35 Taká právna úprava, o akú ide vo veci samej, ktorá sa týka služby, ktorá nie je poskytovaná na diaľku, preto nepatrí do kategórie „pravidiel o službách“.
- 36 Po štvrté, pokiaľ ide o kategóriu „technických predpisov“ spadajúcu do pôsobnosti článku 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535, treba pripomenúť, že sa týka zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, uvádzanie na trh alebo používanie výrobku, alebo ktoré zakazujú poskytovanie alebo používanie služby, alebo zakazujú usadiť sa ako

poskytovateľ služieb. Pokiaľ ide konkrétne o zakazy používania, Súdny dvor už rozhodol, že tieto zakazy zahŕňajú opatrenia, ktoré majú dosah, ktorý ide jasne nad rámec obmedzenia určitých možných spôsobov použitia predmetného výrobku a neobmedzujú sa teda len na obyčajné zakázanie používania tohto výrobku (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. apríla 2005, Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, bod 76).

- 37 V prejednávanej veci však § 1 v spojení s § 2 bodom 1 WWAG neobsahuje žiadny zákaz, takže nepatrí do tejto kategórie technických predpisov. Skutočnosť, že § 8 ods. 1 WWAG stanovuje správne sankcie v prípade nesplnenia povinnosti zaplatiť spornú daň, tento záver nespochybňuje. Sankcie stanovené v tomto poslednom uvedenom ustanovení sa totiž netýkajú výrobkov, o ktoré ide vo veci samej, ani služby organizovania stávkových hier, ale osoby podliehajúcej spornej dani.
- 38 Okrem toho treba dodať, že pokiaľ ide o *de facto* technické predpisy v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) bodu iii) smernice 2015/1535, Súdny dvor už rozhodol, že daňová právna úprava, ktorá nie je sprevádzaná žiadnou technickou špecifikáciou ani žiadnou inou požiadavkou, ktorej dodržiavanie má zabezpečiť, nemožno kvalifikovať ako „*de facto* technický predpis“ (pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. júna 2015, Berlington Hungary a i., C-98/14, EU:C:2015:386, bod 97).
- 39 V prejednávanej veci nemožno na jednej strane tvrdiť, že § 1 v spojení s § 2 ods. 1 bodom 1 WWAG predstavuje daňové opatrenie, ktoré ovplyvňuje spotrebu výrobkov alebo služieb podporovaním dodržiavania týchto technických špecifikácií, iných požiadaviek alebo pravidiel o službách, keď nič v znení tohto ustanovenia nenaznačuje, že povinnosť zaplatiť túto daň má za cieľ zabezpečiť dodržiavanie technických predpisov týkajúcich sa stávkovacích terminálov, ktoré sa zase nachádzajú v inej právnej úprave, a to vo WW. Na druhej strane toto vnútroštátne ustanovenie nie je sprevádzané technickými špecifikáciami, inými požiadavkami alebo pravidlami o službách.
- 40 Z toho vyplýva, že právna úprava, akou je právna úprava vyplývajúca z § 1 v spojení s § 2 bodom 1 WWAG, nepatrí do kategórie „technických predpisov“ v zmysle článku 1 ods. 1 písm. f) smernice 2015/1535.
- 41 V dôsledku toho vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 1 smernice 2015/1535 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátne daňové ustanovenie, ktoré zavádza daň z prevádzkovania stávkových terminálov, nepredstavuje „technický predpis“ v zmysle tohto článku.

O druhej otázke

- 42 S prihliadnutím na odpoveď na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na druhú otázku.

O trovách

- 43 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (deviata komora) rozhodol takto:

Článok 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátne daňové ustanovenie, ktoré zavádza daň z prevádzkovania stávkových terminálov, nepredstavuje „technický predpis“ v zmysle tohto článku.

Podpisy